

manglende Antal fra andre Indtegningskredse.

Selv efter de stillede Ændringsforslag frembyder Lovforslaget ingen som helst Sikkerhed for, at det fornødne Antal unge Mænd melder sig til Tjeneste. Flertallet forlader sig udelukkende paa *Lønnen* som tiltrækkende Moment, og i saa Henseende er der i Forsvarsministerens Redegørelse (Underbilag 3 til Bilag A*) opstillet Lønninger for Konstabler varierende fra 5 til 6 Kr. pr. Dag og 10 Kr. daglig under Genindkaldelser. Mindretallet finder det baade i økonomisk og anden Henseende uforsvarligt at bygge Antagelsen af Mandskabet til Landets Værn udelukkende paa et variabelt Løngrundlag. Mindretallet maa fastholde den i Grundloven hjemlede Værnepligt som det eneste sikre Grundlag for et tilstrækkeligt og egnet Mandskabs Tilvejebringelse og maa derfor indstille Lovforslaget til *Forkastelse*.

Et andet Mindretal (Ole Bjørn Kraft og Parkov) udtaler, at det konservative Folkeparti altid har været Tilhænger af almindelig Værnepligt og mener sig hermed i Overensstemmelse med Grundlovens § 88, der positivt udtaler, at enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser, som Loven foreskriver. Herved bliver Værnepligten en almindelig Borgerpligt, der principielt skal paahvile alle vaabenføre Mænd. En Lovgivning paa dette Omraade maa ikke stride mod Grundlovsparagraffens Grundsætning om Værnepligt og om *almindelig* Værnepligt. En Lov, der bestemmer, at al Værnepligt ophæves, kan ikke være i Overensstemmelse med Grundloven.

Den almindelige Værnepligt skaber et Udsnit af Folket, hvad ikke med Sikkerhed kan paaregnes efter Ministerens Forslag, selv om der gennem de stillede Ændringsforslag søges bødet paa Manglerne

derved. Der er ikke den samme Sikkerhed for, at de indkaldte Styrker virkelig kommer til Stede i samme Forhold eller blot et lignende Forhold, som de findes i Folket, som Tilfældet er under den almindelige Værnepligt.

Lovforslaget rejser en Række ubesvarede Spørgsmaal: Er de, som ikke begærer sig fritaget, paa det rene med Omfanget af de Forpligtelser, der kan komme til at paahvile dem; vil der ikke blandt dem, der beder sig fritaget, findes Folk, som vel vil give Møde til *Forsvar* for deres Land, men som ikke ønsker at yve det yderste, naar Opgaven, naar alt kommer til alt, alligevel kun skal være en Bevogtning og intet Forsvar for Fædrelandet?

Hvad vil det hele Apparat koste? derom ved man intet med Sikkerhed.

Lovforslaget forudsætter en vis Mandskabsstyrke og vil, for at fremskaffe den, byde et Vederlag, et dagligt Vederlag af en vis Størrelse. Hvis dette Vederlag nu ikke synes tilstrækkeligt for dem, der skal oppebære det, saa maa det forhøjes, indtil der melder sig nok. Under skiftende Konjunkturer vil man sikkert derfor blive Vidne til højst afvigende Omkostninger for Staten.

Vil der ikke meget hurtigt paa disse, som paa saa mange andre Omraader, opstaa Organisationer, som vil forsøge at faa Indflydelse bl. a. paa Vederlagets Størrelse, muligt og sandsynligvis ogsaa paa andre Punkter vedrørende deres tjenstlige Forhold?

Dermed aabnes Muligheden for, at disse Styrker i Stedet for at være en Beskyttelse kan blive en Fare for Samfundet.

Er der nogen som helst rimelig Udsigt til, at de, som træder ind til Uddannelse, uden noget særligt Vederlag vil staa til Raadighed i en Aarrække ved en eventuel Mobilisering? Maa de forlade Landet i dette Tidsrum, maa de flytte til en anden Landsdel, skifte Erhverv o. s. v., hvorved Billedet af ligelige Hensyn ved Udskrivningen til Landsdel, Erhverv o. s. v. forrykkes?

Af de foranførte Grunde og ikke

*) Se Udvalgets Betænkning ang. Vagtkorps og Statsmarine.